Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

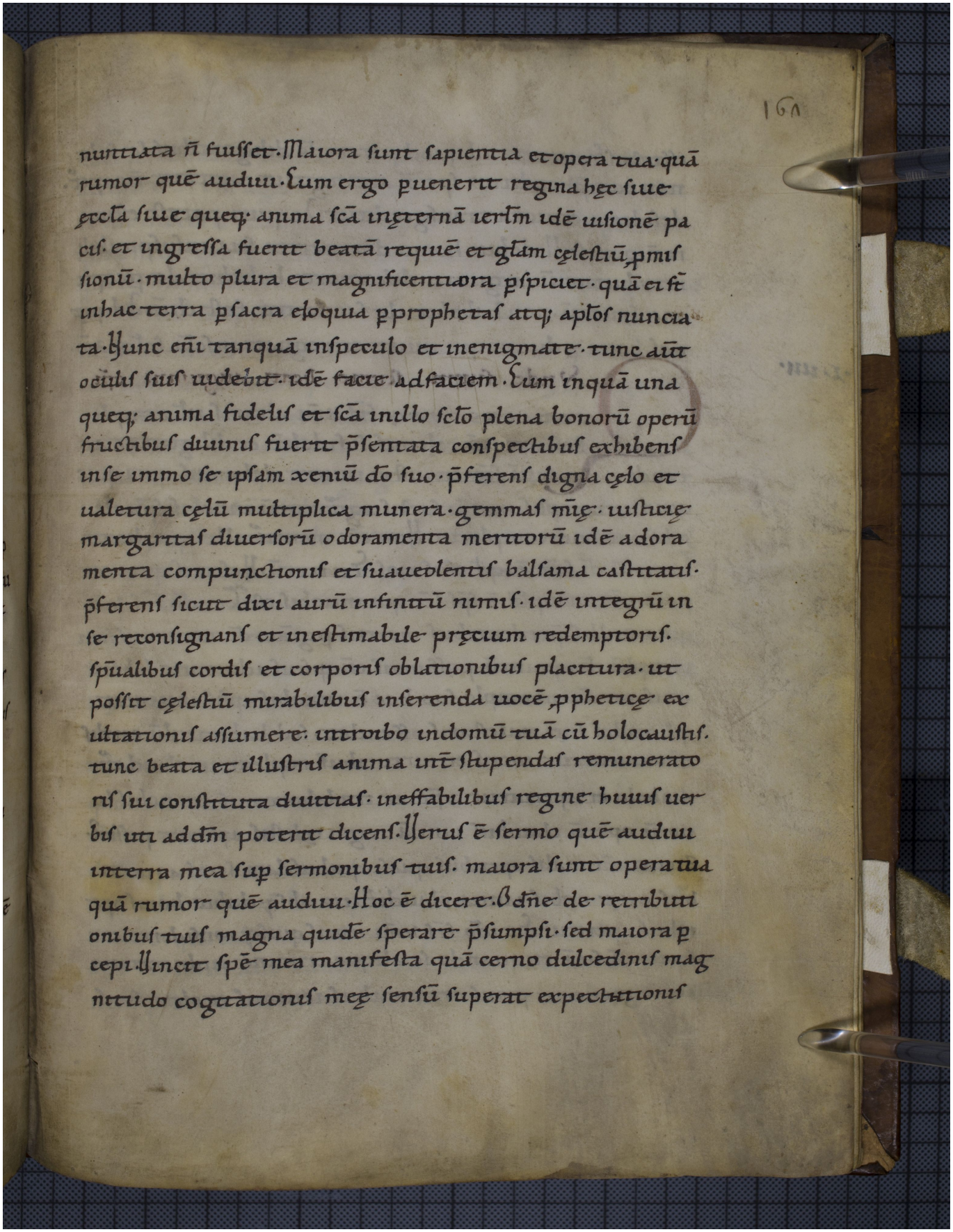

167

nuntiata ñ fuisset. Maiora sunt sapientia et opera tua quā
rumor quē audiui. Cum ergo puenerit regina hec siue
ecclā siue queq; anima scā in eternā iertm idē uisionē pa
cis. et ingressa fuerit beatā requiē et glām celestiū, pmis
sionū. multo plura et magnificentiora pspiciet. quā ei fuerit
in hac terra psacra eloquia pprophetas atq; aplos nuncia
ta. Nunc enī tanquā in speculo et in enigmate. tunc aūt
oculis suis uidebit. idē facie ad faciem. Cum in quā una
queq; anima fidelis et scā in illo scto plena bonorū operū
fructibus diuinis fuerit psentata conspectibus exhibens
in se immo se ipsam xeniū dō suo. pferens digna celo et
ualetura celū multiplica munera. gemmas mīe. iusticie
margaritas diuersorū odoramenta meritorū idē adora
menta compunctionis et suauedlentis balsama castitatis.
pferens sicut dixi aurū infinitū nimis. idē integrū in
se reconsignans et inestimabile precium redemptoris.
spūalibus cordis et corporis oblationibus placitura. ut
possit celestiū mirabilibus inserenda uocē, pphetice ex
ultationis assumere. introibo in domū tuā cū holocaustis.
tunc beata et illustris anima int stupendas remunerato
ris sui constituta diuitias. ineffabilibus regine huius uer
bis uti addm poterit dicens. Verus ē sermo quē audiui
in terra mea sup sermonibus tuis. maiora sunt opera tua
quā rumor quē audiui. Hoc ē dicere. Bdne de retribuci
onibus tuis magna quidē sperare psumpsi. sed maiora p
cepi. Vincit spē mea manifesta quā cerno dulcedinis mag
nitudo cogitationis meę sensū superat expectationis